

לח"ח ב. בציגלסון זי. וולקנסקי

במשך שנים אחדות החענינתי באדמות המושב היהודי בני יהודה, שנחרב לפני שנותה שנים בזמן המאורעות בת"א ובפתח תקווה. אז נשחטה המשפחה האחרונה שהיתה שם, ורק אחד או שניים מבני המשפחה נמלטו, ומماז פחדו היהודים לעלות לבני יהודה. במקביל שנוצרה השתמשו הערבים בני הbeer אשכום, וחתמו את הבתים ואת הקרכעות והחזיקו בהם כל הזמן.

בעוד תחילה להטעני בגורל המושב הזה, רבתי עד כמה שאפשר את התעדות ואות שובי הצלות بعد המשים ששולמו בזמןם, ושינוי ברשותו של הא"ר קראוזה ואחרים, ומסרתי לח"י יוסף נחמני לטפל ברכישת הקרכעות. אחרי אלעטמאן הרפתקאות רבות ומכסובים קשים (גם החנקיים בין הערבים לבין עצם שנגמרו בהרבה פצועים אלעטמאן ואסורים), הצליח נחמני להשיג "מצבאות" (תעודות אישור) מהשיכים של הערבים חשבוי הbeer וחסביה, כי אמנים הקרכעות האלו הן של נחמני. ואת זה אשר כבר במשרדי הממשלה הצרפתית אשר בעיר המחוון אץ' וקוניגטרה.

עכשו באים היהודים בעלי הקרכעות ודורשים ממוני את הקרכעות הללו. לפיד דרישתי, עכבר נחמני את מסירת הקרכעות ליהודים הנ"ל, שהם כולם מיידי אפת, זאינט מתחוננים לעלות על האדמה אלא לשבור אותה לערבים. עד כה הצליח לעכבר את הדבר, אולם עכשו אייננו יכול לעמוד בפנייהם, והוא מוכחה למסור להם את הקרכעת כבוחן גמור שם ישברנן לערבים, או לשלם להם את מחיר הקרכעות. מחיר הקרכעות הוא 40 גרוט לדונם, בערך, ומספר הדונמים אשר רכו' בידו הוא אלפיים.

בכל עבודתי הקודמת עשיתי אמן על דעת עצמי, אולם הודהתי מבעוד זמן למרכז החקלאי, בכוננה, שהמרכז יהיה בקורס העניים, ויבין גם את הגראין וגאנשי שיוכל לעלות על הקרכע בבוא שעת רצון. קויתי כי לבסיסודר העניין אלעטמאן נועדר את השאלת הדעת בקה"ק, ונדרוש שקה"ק ח gag את הקרכע.

שני נימוקים היו לי בשעה שהתחלה עניין הזה:

ראשית, הפרינציפ הבירור שאין להשלים עם ביטול נקודת יסובית יהודית שהיתה קיימת באיזו צורה שתהא במשך עשרות שנים. הייתה לי ההכרה הבמורה שעליינו לעשות הכל ב כדי למגוע את מחיקת הנקודת הזאת מתחת שם א"י. שנית, עליינו לראות את הנקודת הזאת בטור שער לאדמות החורן, המונה עד עכשו לא פחות מ- 60 אלף דונם. נקודת בני יהודה נמצאת במרקם של שלוש שעות מדמת החורן. כפר זה נמצא בקרוב מקום מגדות הכנרת, וסגור לו בס קרכעות חדשות מקניות של חברה היסוד.

אני לא תמייסטי מהתיישבות אלעטמאן יהודית בעבר הירדן, ומובהחני ששם ציוני ושות יהודי לא יוכל להתיישבות זו. ברור לי כמו כן, שם התיאשיות אחרת לא תוכל להיות בחורן מלבד התיאשיות מלווהיה - התיאשיות הסתדרותית. אם נצליח להציג את בני יהודה, נחזק בזה את אפשרות העליה הכבושית לחורן בהקדם או באחור. ולהיפך, אם נציג את הנקודת הרי אנו מסבירים את העליה לחורן גם לעתיד לבא.

עכשו אני עופר לשאלת המעשית:

בידי יוסף נחמני מרוכזים אלפיים דונם, כדי לרכוש את השטח הזה (מתיודים) דרשו סכום כ- אלף לירה, אולם הכספי הזה אייננו נחוץ מידי. מיד דרושים 200 לירה

בمزומנים, ושאר התשלומים אפשר לדמות גם לשנתים ושלש שנים ועודר.

אני דורך איפא, חברים ב. כצנלסון ווי. וילקנסקי לחמור בדרישה
הזאת בהנחתת הכה"ק. עם הא" אושישקין דברתי, ובע"פ שהוא עוד לא נתן לי תשובה,
הבטיח לי להעמיד את השאלה על סדר היום. נראה מדברי הח" וילקנסקי שפגשתיו אثمול,
שהשאלת לא עמדה על סדר היום אثمול בישיבה, 11 מרץ. ולכון אבקש מכם לא להסתפק
בתחמיכה, אלא לדרosh את העמדת השאלה הזאת על הפרק בישיבה הבי קרובה. עלי להניח
לכם דברים ברורים, שבכל דחיה מסכנת את המצב, ויש להזדרז בדבר.

לתשובתכם אהבה

בב"ח

ג.ב.א.